

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Explanatio In Psalmos

Complectens Psalmos à 26 ad 50

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Dusseldorpii, 1761

VD18 15558428-001

Psalmus XXXIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53361](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53361)

tuâ bonitate futurum speravimus, & nobis ipsis promissimus.

PSALMUS XXXIII.

Titulus: *Davidi, cum immutavit vultum suum coram Abimelech, & dimisit eum, & abiit.*

Titulus ad duas historias referri potest, quæ habentur 1. Reg. c. 21. Prior historia narrat, Davidem fugientem à facie Saul Regis, venisse ad Achimelech Sacerdotem, atque ab eo panes, & arma postulasse, neque ei indicasse fugam suam; sed simulasse, secretum Regis negotium se habere, ob quod tantopere festinaret. Posterior historia refert, Davidem confugisse ad Achis Regem Philistæum; sed cum servi ejus Regis incitare cœpissent Dominum suum in necem Davidis, tum Davidem insaniam, & fatuitatem simulare cœpisse, atque eâ ratione mortem evasisse. Ad hanc posteriorem historiam titulum referunt SS. Basil. Aug. Hieron. Euthym., & pluribus probat Bellar. Nec obstat, quòd in titulo ponatur *Abimelech*: nam docet S. Basilus, illud fuisse nomen commune Regibus Philistinorum, sicut Pharaon erat nomen commune Regibus Ægyptiorum, & Cæsar Imperatoribus Romanorum.

Argu-

Argumentum Psalmi est *gratias agere Deo pro beneficio liberationis à periculo illo mortis imminenti, & hâc ratione exhortari omnes ad amandum Deum, & sperandum in eo.* Intelligebat enim *vir pius, suam illam omnem industriam, quam adhibuit simulando stultitiam, parùm fuisse profuturam sinè adjutorio, & favore Divino.*

Psalmus est Alphabeticus: incipit enim 1. *Û.* à primâ literâ Alphabeti, 2. *Û.* à secundâ, & sic de cæteris; quod videtur ideo factum, ut faciliùs memoriæ mandaretur, & sæpe à fidelibus cantaretur.

Û. 1. Benedicam Dominum in omni tempore, semper laus ejus in ore meo.

Nunquam obliviscar hodiernum beneficium; quoad vixero, Deum benedicam, & laudabo.

Û. 2. In Domino laudabitur anima mea, audiant mansueti, & latentur.

Nec solùm ego idcirco benedicam Dominum, sed & ego laudabor ab omnibus, quòd tam mirâ arte Regem eluserim: laudabor tamen *in Domino*, cui præcipua laus debetur, qui tam providè consilium inspiravit, & ad effectum promovit. *Mansueti*, humiles, Deum timentes, quibus similia, quæ passus sum, solent esse communia, hoc audiant, & Deum benedicant.

✠. 3. *Magnificate Dominum mecum, & exaltemus nomen ejus in idipsum.*

Alloquitur mansuetos, quos jufferat audire: Dominum, qui solus verè magnus est, magnum esse confiteamur: *nomen ejus*, notitiam, & famam, vel potentiam, & majestatem coram aliis *in idipsum*, unà extollamus.

✠. 4. *Exquisivi Dominum, & exaudivit me, & ex omnibus tribulationibus meis eripuit me.*

Ratio, cur velit Deum semper benedicere. Cùm premerer angustiis, ad Dominum confugi, & solitâ suâ benignitate me exaudivit: conatus est me Saul Rex & manu suâ, & per satellites suos occidere, & protegente Domino, manus ejus effugi: fugiens præ festinatione, nec arma, nec cibum capere potui, & continuo Deus per Achimelech panes, & arma providit: Paulò post imprudens incidi in manus Achis Regis Philistinorum, sed, inspirante, & protegente Deo, mirâ arte periculum declinavi: & ita *ex omnibus tribulationibus*, quæ hucusque mihi acciderunt, eripuit me amantissimus Deus.

✠. 5. *Accedite ad eum, & illuminamini, & facies vestrae non confundentur.*

Efficaciter hortatur ad amorem, timorem,

rem,

(o)

rem, spem in Deo. Tribulati accedite
per fidem, & orationem ad Deum, per-
cipite lumen consolationis, & lætitiæ;
nolite timere repulsam, exaudiet, & ex-
cipiet vos.

¶. 6. *Iste pauper clamavit, & Dominus ex-
audivit eum: & de omnibus tribulationibus ejus
salvavit eum.*

Probat exemplo suo, securè acceden-
dum ad Deum. Iste pauper David, omni
ope destitutus, ita ut etiam panem à sacer-
dote mendicaret, clamavit cum fide, &
fiduciâ, & Dominus exaudivit &c.

¶. 7. *Immittet Angelus in circuitu timentium
eum, & eripiet eos.*

Jam probat ratione, accedendum ad
Deum. Angelus Domini, cùm videt ju-
stos in periculo, ipse se immittet, & more
castrorum circumdabit, & proteget eos.
Quanta securitas, & pax debet esse in cor-
de timentium Deum, cùm unus Angelus
Custos suppleat vicem exercitûs?

¶. 8. *Gustate, & videte, quoniam suavis est
Dominus: beatus vir, qui sperat in eo.*

Nunc hortatur eos, ut experiantur,
rem ita esse: facite periculum, incipite
jactare in Deum omnem sollicitudinem ve-
stram, inhærendo illi, dimissis omnibus

consolatoribus aliis : & cognoscite, quoniam dulce est, requiescere in sinu summi boni. Beatus, qui certâ spe in Deo recumbit.

ψ. 9. *Timeate Dominum omnes sancti ejus, quoniam non est inopia timentibus eum*

Post exhortationem ad experiendum dulcedinem Dei, hortatur ad perseverandum in justitiâ, & caritate Dei, quæ est fundamentum fiduciae, per quam accedimus ad Deum. Justissimis viris nihil deest: si desint temporalia, non deest patientia, melior divitiis.

ψ. 10. *Divites eguerunt, & esurierunt: inquirentes autem Dominum non minuentur omnino bono.*

Divites impii sæpe ad extremam inopiam sunt redacti; qui in solo Deo spem suam positam habent, nihil boni iis deerit. Vel sensu magis recondito: qui divitias temporales amant, nunquam satiantur, esurientes plura; qui infinito bono inhaerent, in eo habent omnia.

ψ. 11. *Venite filii, audite me, timorem Domini docebo vos.*

Venite ad me, ad scholam Spiritûs S.: audite Spiritum Domini per linguam meam loquentem: docebo, quanta sit utili-

utilitas timoris Domini, & in quâ re timor iste sit positus.

ψ. 12. *Quis est homo, qui vult vitam: diligit dies videre bonos?*

Qui dicunt, se velle vitam beatam, & tamen non ingrediuntur viam, quæ ad illam ducit, non videntur verè, ac seriò velle vitam beatam, sed umbram solùm vitæ: ideo interrogo, quis est, qui verè, ac seriò vult vitam veram, & dies felices vivere?

ψ. 13. *Prohibe linguam tuam à malo, & labia tua ne loquantur dolum.*

ψ. 14. *Diverte à malo, & fac bonum: inquire pacem, & persequere eam.*

Ut timor Domini te perducatur ad vitam bonam, ac felicem, ne Deum offendas linguâ, mentiendo, pejerando, detrahendo, rixando &c.; dein cave peccata commissionis, ut homicidium, adulterium &c. *Fac bonum*, cave peccata omissionis, non honorando parentes, omittendo eleemosynas, orationes, jejunia &c. demum cave peccata cordis, iram, odia, invidentiam &c. *Inquire pacem*: boni viri est, non tantùm pacem habere, sed optare, quærere.

ψ. 15. *Oculi Domini super justos, & aures ejus in preces eorum.*

Ratio, cur fervantes mandata Dei, & caventes peccata, habeant vitam, & dies bonos: si enim cognoscant mala imminetia, & clament ad Deum, inveniunt apertas, & intentas aures ejus: si forte non cognoscant, Deus pro illis vigilat, & liberat à malis. Mira Dei bonitas in justos.

✿. 16. *Vultus autem Domini super facientes mala, ut perdat de terrâ memoriam eorum.*

Ex comparatione impiorum auget beneficium justorum: sicut oculi Domini super justos vigilant, ut eos custodiat: ita vigilant super injustos, ut funditus exterminentur & ipsi, & filii, & posteri. Si contrâ accidit, vel parentes ante tempus ultionis resipiscunt; vel posterum non imitantur peccata parentum; vel justo Dei judicio differuntur ejusmodi poenæ.

✿. 17. *Clamaverunt justî, & Dominus exaudivit eos, & ex omnibus tribulationibus eorum liberavit eos.*

Probat exemplis, oculos Domini super justos esse: clamaverunt, Abraham, Isaac, Jacob, Joseph, Moyles &c. *Liberavit eos, saltem dando pretiosum patientiæ donum, & coronam gloriæ sempiternæ.*

✿ 18. *Fuxta est Dominus iis, qui tribulato sunt corde, & humiles spiritu salvabit.*

Docet

Docet modum, quo Deus justos liberat de tribulatione: non deserit eos, sed propè adest, dans patientiam, & consolationem ad fortiter sustinendum: neque hoc diu durabit, sed paulò post illos ipsos humiliatos, & afflictos corde, eruet de omni angustia.

✧. 19. *Multa tribulationes justorum, & de omnibus his liberabit eos Dominus.*

Humiles spiritu ita salvabit, ut, licèt eorum plurimæ sint tribulationes, inopia, morbi, ignominia, calumnia &c., iis tamen adferat in præsentem consolationem spiritualem, in futuro plenam liberationem.

✧. 20. *Custodit Dominus omnia ossa eorum, unum ex his non conteretur.*

Et quamvis ossa, & membra justorum vel devorentur, vel submergantur, vel comburantur &c., Deus tamen in die resurrectionis ea restaurabit. Alii explicant de ossibus internis, de fortitudine animi, quæ in sanctis, in maximis etiam persecutionibus, Deo custodiente, non deficit.

✧. 21. *Mors peccatorum pessima, & qui odierunt justum, delinquent.*

Impii, E. g. Athei, vel qui Dei providen-

dentiam, aut animam immortalem negant, non sibi persuadeant, suas quoque miseras in morte finire, quia tunc erit initium cruciatuum æternorum; & qui justos vexant, odio habent, aberrabunt à viâ veræ felicitatis.

ψ. 22. *Redimet Dominus animas servorum suorum, & non delinquent omnes, qui sperant in eo.*

Concludit, prædicendo justis contrariam sortem. Animas justorum, post mortem redimet ab omni malo, & ideo eorum mors est optima. Qui non in suis viribus, sed in Deo perfectâ spe confidunt, quæ nascitur ex patientiâ, & bonis operibus, non aberrabunt à scopo, sed ad illum omnes omnino pervenient.

PSALMUS XXXIV.

Titulus, qui est: Ipsi David, nihil habet novi. Argumentum Psalmi videtur esse Oratio Christi ad Patrem adversus persecutores suos, & corporis sui, quod est Ecclesia. Fortassis etiam David orat pro liberatione suâ, & contra Saul Regem, aliòsque persecutores suos.

ψ. 1. *Judica Domine nocentes me, expugna impugnantes me,*

Propositio generalis est, quâ petitur auxilium